

GORJE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. VI.

ZAGREB, 4. VELJAČE 1951.

BROJ 6

Učitelj i djetinjasti židovski narod

Kad se zamislimo u život i ozbiljnost Sv. Triju Kraljeva, onda nas zadivljuje njihova odlučnost, kojom su se spremili na daleki put. Milost ih je Božja pozvala i oni su je upoznali i slijedili. Milost Božja im je dala, da su čudnovatim zvijezdama i razumjeli što ona znači. Bez sumnje su i mnogi drugi mudraci na istoku znali, da ta čudnovata zvijezda naviješta rođenje Mesijina. Ali oni se nisu odlučili, da se edazvou pozivu Božjemu i potraže Mesiju.

Ali ova su Tri Mudraca odlučno ustala i pola za svijetom. Ostavili su svoje kuće i obitelji i krenuli na daleki put u Idovske zemlje. I jer su ovako žrtvovali prihvatali milost Božju, dana im je u daljnju milost, da su u Jeruzalemu doznali za mjesto rođenja Mesijina. Povjerivali su prorokstvu proroka Mihje i pošli u Betlehem. I Bog im nije samo pokarao put do siromašne stolice, rodne kućice izrušene, negi i više. Razvjetlio ih je snulačnjino svjetlom, da su upoznati stajatvo Utjelovljene i poklonili su se Djetatu Isusu, kome Bogu-čovjeku.

Ovu vjuru u božanskoga Spasitelja obnavljali su tako vjerno u svom srcu, da kada kako sigurna preduza, bili dostojni podnijeti i mučeniku smrti sa Njega. Zato ih Crkva slavi kao svoje svete junake. I mi upoznajmo s njima veoma važnu nanku, a ta je ova: »Što čovjek radi, prihvata milost Božju i s njom sudjeluje, tu postaje vrijedniji, da dobiva od Božja i dajnje i veće milosti.«

Tako to nije bilo kod Židova u vrijeme Isusova. Oni su se poigrali s miločićima pohoda Isusova kao neobičniju djecu a mješuricima, od sapanice ili s igrom vojnika u ratovanju proti neprisjetniku, koji ne postoji. Njima je manjkala mučevna osbiljnost, mučevna volja, mučevna snaga i silnjačnost, da vjerske pouke Isusove prihvate i privede u djelo u svom životu. Bog ih je počastio pred svime nadređujući. Is njih je podigao i njima najprije posao milosrđa spašenja. Njih je htio učiniti junakima nosilnicima Evanđelja drugim narodima. On je bio učinjen glavni grad njihove zemlje svjetskog grada, koji će stajati kao luč i svijetlo na visokoj gori i svijetli svima, cijelome svijetu. A k tomu bi im zemaljska srca bila kao pridodatak, pridodatak mesijanskog sreti.

Ali prije svega toga morao je biti narod da se preporodi. Da se rijeđi svoga grešnoga stanja. Onako, kako se je prorok Izaija očistio sorgutom ugleđenom vatrenoga oltara. Židovski

je narod trebao da ponese željeznu mučevnu krunu prije, nego li će pružiti ruku za zlatnom kraljevskom krunom. Toj pak osbiljnosti nije bio dorasao djetinjaci i neozbiljni osjećaji toga naroda.

Spasitelj je jednom rekao: »A s kima da usporedim ovaj naraj? On je kao djeca, što sjede na trgu i dovikuju drugovima govoreći: Svirali smo van, i niste igrali; judikovali smo, i niste naricali. Jer dove Ivan, koji ništa je još niti pio, i kažu: Ima dove. Dove Sin čovjek, koji jede i piće, i kažu: Gle, čovjek je izjelice i pijanice, prijatelja carinica i grčišnici (Mat. 11, 16-19). Tako o-pravdaće djeca mudrost njihovo.«

Bili su prava djeca, razmažena i nastrala! Bili su nezauvini i neubrojivi u svojoj prevrtljivosti. Ona-ki, kakvi su bili i u vrijeme Mojsijeva. Ako im ne bi nešta bilo po želji i ukusu, prkosili bi i otkazali potpunoštinu i naklonost. Kao djeca izbacili bi svakoga ispred vratiču, koji ih im se usudio smetići krvu, piho to i kralj ih andeo, koji bi zabilježio da se nešto odustavi, a onda, brzo i oblađili i napustili svoje odusjevljenje. Časovito bi

se raspoložili i odlučili, ali nisu imali osbiljne volje da to i izvedu i slijede. Bili su kao oblacici, što se ganguju na olujnom jesenskom nebuhu i brzo nestaju.

Djeca se vesele nad pozlaćenim svojim igračkama. Tako su i Židovi željeli, da im Moša dode u najvećem aksiju i moći. A daleko im je bila i slutnja, da bi Božje kraljevstvo moglo biti kraljevstvo poniznosti i ponizanja. Kad je Krist došao, rekao im je za Sebe: »Oti bijaše svjetlijaka, koja je gjerjala i svijetljaka, no vi se htijedoste samo za čas radovati u svijetu Njegovu. (Iv. 5, 35). I podoče za svojom hirovitom voljicom. I ne htijedoste da je napuste, da se preobrate. I zato im klinci vjere, koju primile od Krista, ne donese zrela ploda. Bila je kao smješni cvijet, koji ne donosi roda. Bili su doista velika djeca.«

Koja li razlika između odlučne mučevne volje Sv. Triju Kraljeva i djetinjske neozbiljnosti Židovskog naroda. Zato je učestvo spasenja prošla pekraj njeja, kao sijeme pogređeno na putu, koje nije doseglo roda, jer vrda i opora cesta ne prihvata klice, koja bi donijela red.

STEPENI STRPLJIVOSTI

Prvi stepen je u tome, da u suprotnostima ne pokazuju svoju nestrpljivost izvana, da se ne tužimo, ne mrmlijamo, ne jadičujemo, da po mogućnosti ne pokazuju znakove uzrujanosti ni u lici ni u vladanju. To je potrebno iz dva razloga. Prvo, jer nam se srce prije smiruje, ako ne damo maha nestripljivom uzbudjenju. Siljno je to kao s vatrom, koja u posudi brzo utrue, ako zădecimo sve otvore. Drugo, jer na lude u našoj okolini nista tako povoljno ne djeluje, kao ranjivost u bojima i patnjama. Kasnijan pripovijeda, kako je u egiptskim samostanima došlo do udjelivanja, kad se pročulo, kako je opat Pavlo kod neke javne gozbe mladić jednog redovnika grubo udario radni male neke neopreznosti, da gostima pokaze njegovu strpljivost. On je podnio ovo pozivljenje bez i jedne riječi i bez najmanjeg znaka žalosti savršenim sam-slavljavanjem.

Drući stepen. Nakon što smo vasmaka sjetlja zadrali, da ne pokazuju nikakva znaka nestripljivosti, treba da i ovu unutrašnjost stavimo u dobro raspoloženje. Treba da žalost odstranimo, bol stisnimo, nemir utolimo, dok nam u srcu ne uđe širi mir. U tu svrhu sjetimo se strpljivih ljudi i primjeri Svetaca, te pomoći toga probudimo unutrašnje člane strpljivosti, i tada će se uzbudjenje malo ponalo sfesti. U bolesničku sobu sv. Lidvijine stupi jedan put neka vrata zena, koja je počela da gredit i posvati na sve njezine. Kad Svetica nije počakala na najmanje utrujanje, usudila se zena da je u najvećem bjesnju popišije Ali ni to nije bilo u stanju, da ubrzdi i smeti bolesnici, pa su joj se svr plauti diviti.

Treći stepen strpljivosti sastoji u tome, da boj, koja je naša smaća, podnesemo s radošću u srcu i veselim lječem. Ovakovo zadovoljivo i radoš u svim suprotnostima čini vrhunac ove kreposti strpljivosti. Nalazimo ga kod sv. Pavla, koji kaže: Prepuštam radnici kraj svih naših nevolja, i opet: »Ugodne su mi moje slabosti, nevolje, progona, tjeskobe poradi Krista, jer kad sam slab, onda sam jač.« Do te vještine su digli i drugi Apostoli. Citamo o njima: Odlazili su veseli ispred vjetra, vječja, jer su bili dostojni da za Isusovo trpe sramotu.

Ovaj treći stepen je za našu slabu narav, koja pred nještinom vješe ne pređe nego pred bojima, neobicno tvrdi i težak. Pa ipak ga možemo postići, ači se rečno vježbamo u obra prve stepene strpljivosti, a onda si dozovemo i posmet razloge, kojih nam pričajuju petnaka kao nešto dobro i pošteno, što one ustupaju i Jesu Narođitu, ako stecknom duboko uvjerenje, da nema jasnijeg naznaka, da smo Bogu u volji nego li kada su počinjavaju razne nevolje. O sv. se Dominku pripovijeda, da je posjetio jednemu stržbeniču Bođu, koji je bojavalio dugi vremena, ležala na postelji i imala otvorene rane, u kojima je bilo crvi. Sv. Dominku uzme jednoga u svoje ruke, a on se pretvorio u biser. Ako je ovo možda samo ljeđa priča, sigurno je, da u oblicu svetih duha boli i nisu drugo nego skupčenje dragulja.

Da bismo mogli imati strpljivost, treći i da u vrijeme nevolje i kušnje želimo primamo svete Sakramente, jer se njihom ne može dobiti veća jakost proti patnjama, nego baš time. I prvi kršćani su se jačali ovim svetim Krutom, kad su se privrjavali a mučenstvu. Slijedimo ih i mi.

Daj nam snage, Gospade

Gospode,
Koji si narod svoj vodio
Kroz putujuš
U znaku stupa ognjenoga,
Povedi i narod moj izmoren!
Kroz suhoće i besplodnost
Puteva naših,
Da ne izgubimo pravac!
Razbij pečine, da proteče voda.
Zedamo!

I gladujemo,

A Kanan je naš još daleko;
Nahrani nas!
Oplođi bijenja naša,
I iz bolova naših izaznji ulje
Za pomazanje čovjeka novog
Ali još vidi od svega toga,
Više i od kruha,
Daj nam mnogo goleme snage
U borbi duha.
Gospode!

J. T.

Molitva Bl. Dj. Mariji

Marijo, Majko Kristova, Ti si u hramu prizasala Dijete Isusa svemognućem mi Bogu. Prikazala si Sina svojega i u svome životu Ti si prikazivala Štravetku sve svoje radosti i болi, molitve i žrtve. U našarskatom domu prihvatala si Marijo, veliki, teški poslov, da buduš Božjom Majkom. Redovanjem Isusovim započeo je za Te Njegova put, kada je otkupio ljudski rod. Svakí korak ňove ovim putem žrtve. Ti si, Marijo, čuvala u svome srcu. Svaká portuga, svaki napad razbojničkih na Njega, razniano je Tvoje Stope. Cavili u Njegovu tijelu na Golgoti, Tebe su probodali. Trnje oko Njegova glave bodnjikama je ulazio u Tebe, Marie! Njegov strašni križ Tebe je pritiskao i Tvoja je duša osetila sav užas raspada.

U hramu, određest dana poslijevje Isuova rađenja, Ti niste, Majko, izvršila samo običaj svojega naroda. Prikazala si samo Dijete svoje, da ponovo podrdeš sve nade svoje oduš Njegova nebeskoga Oca, da ponovo potvrdiš, u do-

minu moštive, »ako primaju sve odluke Provincije. Tamo si učila prerođenstvo o Njegovu postojanju i svome trpljenju, ali već u Našarskom hramu si one većje riječi, koje je očekivalo nešto, za kojima su čušnula ljudska poštovanja: «EVRO SLUŠBENICE GOSPODNE NEKA MI BUDU PO VOLJI TVJOVJE!»

Majko Kristova, Ti, koja si nam rodila našegu Spasitelja, vodi nas Njemu, pomoći nam; da Ga nademo i u ovome zemaljskom životu i u času naše smrti.

PRVA ESKIMČANKA, koja će ući u katolički ženski red, je sestra Pelagija u Kanade. Ona ima tek 19 godina, a uči će u red tav. svih sestara, koje djeluju u Montréalu i uopće u Kanadi. Ona će se posvetiti odgoju djece Eskala.

PRVA KATOLIČKA POMORSKA SKOLA blagoslovljena je nedavno u Yarmouthu u Engleskoj. Vode je redovnic iz reda braće Križanske Skole.

U Tebe se, Gospodine, uzdam i ne ču se postići dovrjekas.

(Pa. 30, 1)
Iz: Ulica donašanje
sv. Mlađe

MEDJILJU PEDISETNICA

6. II. 1951.

Dan danje sv. Evandžele (Cilka 19, 31.43.) izjavljaju, kako Isus idet u Jeruzalem posetić Apostolima svoju sinu, reči suši i smet, i kada je kod Jeruzalema održao jednog slijepca.

1) Prvečijelo je doba, kad se puno gojeli, zato nema Crkva dozvoljena na ovaj mjesec učestvovati, da nas potakne na molitvu i zadovoljstvu sa grijehom, ko je u sv. Apoloniju. Sveti sami fugovali u ove dane, a tjerjaju ih mnogi dobiti kričani, tu ne sabine okreću pohodjajući se Isusu u pravci oltarom Salzburškom. Sv. Franjo Saleski naziva je poklade domaćim svojih baka. U svoje žalosti. U te dane obavijaju je duhovne vještice. Sv. Katerina Stečenska poziva stručnjake u te dane svrige molitve i pokorničke djeluju.

2) Slijepac je vikno iz gospina Isusa, ali se Onsjeđe, ponajviše! Ništa saduzlukati od prolaznika. I mi treba da tako činimo ne putni kreposti. Ne aridimo odmah popustiti, ako ne ide. Jednini udajući se ne pada stalo. Njega ljudi kažu: sto ti je vojna, i neka sam bi u vojnu klopove pod noge, koliko ti je vojna, mi napraviti. Kako je edunje na prijeti? Ako ne možemo zaprijeti? Sto ne smi u počkadinu dobro, možemo nego drugog isti u počkadinu. On je pot, istina i štrok i t. C. Žao je prevar pot svetoga. Tko na njim istu, da će naihuti, a to slijedi svijet, što po tam. Njega li mnogi u ovo počkadino dobre prave u dana noć a ta nudi dan, i tako isti dvostrukost u trudu. Slijepac se u vole slijepac.

3) Na plamni svrigećem, na njegovo tužno zapromjanjivanju stava Isusu, da ga dozvatu i uspiši na prijedaju: Sto hodeš, da ti sedinu? Slijepac odgovori: Gospodin, daš je progledam? Ovi nije u emocijama moliba treba da li mi svakog dana, upućujemo Gospodinu! Otvori oči mojih! Daš mi mudrost! Gospodine, daš da stvari kopravne gledam i oponasam njihova pravila vrijednost. Daš da upoznam velike pogibije sa grijehi i da mogu prevdromi svoje dane u besmrtnost i oponasam. Daš da upoznam ko je direktor lobe, da ga mogu habegavati. Daš da upoznam oponasam svetu i svega, što je u njemu, narodito bogatstva, časti i ljestvenih uglednosti. Daš da u ljubavi ono, što je proklet, nego da i upravljam svi pogledi gore, gdje vredna vještina i nepravosudnost! Nakon Gospoda Isusa, koji je molbu slijepaca usmjerio ispuštu, lapani i moju molbu, da Ga mogu ravno slijediti.

SV. APOOLONIJA

Za vrijeme rimskoga cara Filipa Apolinija (266-269.), Apolonije je neki vršni pogrom u Aleksandriji protiv kršćana. Imeština je kredana bila optužena da je ukradla od starca Matronu da pogodi Krista. Kad je to staneo ostalo, tada su ga hajzana, oštreni trstikama, labotu mu oči i lice i komadno ga kamenuvali. Od krišćanske Kvintine su zahtijevali, da aktivira poganskim božinama. Ona to nije htela. I nije su avlakovali muci i kamenuvali. U tom je programu stadio i sv. mučenik Stepinac.

Pogrom se učinili kreponom stajaju dvjorcu Apolonije, razbilj joj rubne, temi i žibulje, Izvan grada su zapali konjaku i pribijeli, da je zo životu spasio, tako kao pogodi Krista. Ona je malo kroz razmazala, a zatim maglošku u egzan i Izgorjela. To je bilo 9. veljače 249.

Sv. Augustin piše, da je sveta Mučenica pošla u smrt vodenom unutrašnjem porivom Duha Svetoga. Ovo je živ, kojem se valja, više diviti, nego ga naihoditi!

Sv. Apolonije je velika pamćenica protiv automobile i bol u glavi, i zato je keramiku puk mnogo razinu. O tom se onyjeđivo i sam sv. Franjo Saleski. Od aline subzobote nateklo mu je lice. Sv. Ivana Sančić poslala mu je lice, koje se dotaklo svetih modi sv. Apolonije. Da se pogomilo i stavljo platio na lice. Bol mu je odmah prestala, a otek dati mučiti sv. Mlju za oslobođenje sv. lline nestalo. Onjeno je velika raskist, duša u čistilišnici.

Što je Bog proslavio svoju zaručnicu, davnim i imenjem Apoloniju, a njena dao tako ospitljiv dokas za opoljstvo Svetih.

Koncem 10. stoljeća neki je svećnik imenom tripo od zubobojte, kad je uči-vestovao sv. Franje saleskoga protutu, kada je on čudešno održavo, na zagovor sv. Apolonije, odmah je i on oduševljen prema svoj velikoj pouzdanosti i većnosti, da je, napisao njega životopis, ako se časolob straže bol u zubima. Boč je odmah prestaš, i ovaj je svećenik napisao životopis sv. Apolonije g. 1597.

Mučenstvo sv. Apolonije prvi je vjerojatno bio sv. Bakut u sv. Dioniziju u svom pismu antiohijskom biskupu Fabijanu: Ovo je pismo sačuvano u crkvenoj povijesti cesarjoljkoša biskupa Eusebija roca cravene povijeske.

Građ Rim je utjekle gojje veliku potrošnost prema ovoj Svetici. Tamo ima dvanaest crkava njezine sv. modi, natačno postoli i brkovitina sv. Apolonije, koja svake godine na 9. veljače za svećenice sv. Mlje daje miras aironama djevljstvima. I u Zagrebu ima oltar sv. Apolonije u crkvi sv. Katarine. To je dokaz pouzdanosti starih Zagrepčana u zagovoru ove Svetice.

Mnogi su istaknuti, da sv. Apolonije osobito rado uslužava one, koji vrše potrošnost prema sv. dusama u Čistilištu, i koji joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Proštenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiži surdi dati u neso, bez odlučnosti, gdje ostaje dok sag devne plati."

Sv. Crkva je djelatnjica nebeskih milosti: »Stogod razriješite, bit će razriješeno, Stogod svakete, bit će svazane — Iz beskrasnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiži surdi dati u neso, bez odlučnosti, gdje ostaje dok sag devne plati.«

Sv. Crkva je djelatnjica nebeskih milosti: »Stogod razriješite, bit će razriješeno, Stogod svakete, bit će svazane — Iz beskrasnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiži surdi dati u neso, bez odlučnosti, gdje ostaje dok sag devne plati.«

Nađi, kada je slike sv. Apolonije mogli crpiti obilje oproštenja iz tog nešcrpskog blaga Kristovih zaštuga.

U pogledu sv. Ispovjednika, kada je predviđata za oproštenje tako isto i u pogledu oproštenja podlju se razni prigovori. Tako se i n. pr. tvrdi, kako Crkva ubi, da svaki očaj, što tokom jubilarne godine jedinstveno posjeti četiri rimске bazilike, odnosno dode u Rim i pogleda Veroniku rubaču s utlanutim licem Božanskog Spasitelja, dobiva oproštenje od svih grijeha u prošlosti, a kroz čitavu godinu može grijehi biti oprošteni. Ispovjed i poboljšana primanja sv. Ispričest, Dijomilom i potpuno oproštenje može se namijeniti za sebe, i satrupske duše u čistilištu, prema vrednim Crkve.

Onaj, tko bi posjetio rimsku baziliku bez sv. Ispovijed i sv. Ispričest, bez latrenog, i dijubog kajanja, za vječne grijehi, bez ikrene odušike, da ne će vidi grijehi i da će nadoknadiću moralu i materijalnu stetu, kada je svjetlo grijesima nano svome blžnjenu, taj nikako ne može dobiti jubilarno oproštenje. Još manji bi ga mogao dobiti enaj, tko bi imao namjeru i u budućnosti nastaviti grijehinjima životom,

Što se ipak tako oproštenje vremenski razmazi, dobro djeło, koje je vezano uz oproštenje može biti i davanje milostinje za neku dobru stvar, kao npr. da gradnju neke crkve, za mješi i sl. Crkva, istina, to riješi čita, ali ne vidi dumno razloga, zašto davanje milostinje bi moglo biti vezano s oproštenjem. Istina, kada je u pitanju novac, mogu se dogoditi i zlopotrebe, ta i Crkva je sastavljenja od ljudi. Međutim, protiv zlopotrebe Crkva se je uvijek najodučnije borila i udarala ih je, najostrijim kaznama, ali načelno je ostala i ostaje kod svog stanovištva. Nitko razumije, kada je dobre volje, ne može to Crkvi zamjeriti.

Cjelokupno djelovanje Crkve, pak i djelovanje oproštenja, usmjereno je duhovnom i moralnom usavršavanju vjernika. Tokom Sv. Godbe milijuni vjernika su očistili i sv. Ispovijed svoje duše, pa ispunjili ostali propisanih uvjeta postigli jubilarno oproštenje. Još brojnih milijuna će to učiniti tokom godine kod svoje krupe. Prema tome se. Otac je potpuno pravom nasmiješio jubilarnu Sv. Godinu »godinom velikog oproštenja.«

I danas se jošte u nekim provincijama Njemačke, tako u Hanoveru i Westfalenu, na Pepeleštu ili na prva nedjelju u korizmi, vještački između crkvenog broda i kora, i tu stoji da Velikog Petka Zastor ima do zivlje u parni narodu korizmeni post dužnost da čini pokora za grijehi.

Za sve dane u korizmi imenice posebna Misija, a isto u te dane padne koji blagdan ili svetkovina kojeg seca, to se studi Misija si njima, ali se zadnje Evandjele uvijek iznimlje u korizmenim danu. Kao se studi Misija o korizmenim danima, služi se u ljubičastoj boji. I izostavlja se obnovav-

KORIZMA

dani i to o kruhu i vodi, a posljednja dva dana Velikog nedjelje nisu se ni jedi ni pilo.

Od četvrtog stoljeća ima dosta dakaža da se prije Uskrsa postilo četvrt deset dana, ako i ne u cijeli Crkvi, i on u znatnoj njezinoj dijelu.

U prvo dobe smjeli su se nesnemo u korizmi nego i u druge posne dane festi, jer priredena samo od brašna i pšenice se je samo voda, a besno se jesti vječni i hranu se smjeli prirediti jelo na miši i na mesu, a bio je zavareni branjeni i kvešan kruh. Drudžije se opet postilo tako, da se ve smjeli da jesti grajela, pa i meso, ali se nije smjeli jesti pre nego je pala noć.

Svrhu korizmenog posta ljepe terape. Papa Leo Veliki: On veli da mi postimo i to vrijeme, kako blisko se četvrti spremi na preslavu Uskrsa, nadaju da tim postom očistimo i posvetimo naše duše, da čimno pokoru grijehi te da se vježbamo u krepati. Postelek pak prepričala joj i osovinu da dijelimo i to doba obilježiti moličnjut, pa što smo s klime zavaden, da se s njime temirimo.

Nekada je bio običaj, da su kršćanski vladari otpustili u korizmi kazne krvicima.

A da, taj post traže četvrt deset dana, razlogom je, što je Gospodin post četvrt deset dana i noći i sto u dobi ne je oloj na glavi.

Nekada se postilo četvrt deset dana, da se s redom četvrt deset dana, pa i u nedjelji, drago post, a post je počinio na kapudu u srijedu prije korezne korizmenje, nešto. Na misli, gdje se nije postilo ni u subote, počinio se u sv. vjencu cijeli Veliki te-

ji post osam nedjelja prije Uskrsa, pa se ta nedjelja provala nedjeljom Mesopšteta, a sednica postje Uskrs, od koje se nije smjelo jesti ni sira ni piti mlijeka. Strupsom, a onda se još jedna nedjelja Velikog posta, a one ne posredno prije Uskrsa dolazi pod imenom Cvjetnje.

Za Cvjetnju se već da posti, ako ne može mesta toplokrivnih životinja i jedu samo jednom i to u podne doista, a da se ne smjeli založi na večer i u jutro, onaj, koji ne mresi, smije i više putna dan je, mjesa i toplokrivnu životinju. Nješta kada se u posne dane branilo i plitko opojna pića, ali takva zabrana dana ne postoji.

Iznedive postje nedjelje prije Uskrsa, posluži se tri nedjelje, koje dolaze početkom Svetdomaćinstva; Sedmendesetna i Pedesetnica te su do neka dalje prijeva.

Korizmeni post počinje se s Cvjetnom Srijedom ili Pepeleštu. Tog dana dolaze vjernici na pepelešje i tom im se egodne pospe nešto pepela od paljivih grandica, koje su prošle godine blagoslovana na Cvjetnici.

Na prvu korizmenu nedjelju (Cvjetnici se Evandjele), řeđe desetdesetvremenim postu Isusovu i o tom, kako Ga je Isusovu davao, na drugu (Sredoposnu), kada je mahranci u pustinji 5.000 ljudi, a na petu (Gliču), koja se zove i nedjeljom Muke, kako Zidovi i Mitrovićevi Gospodin, kamenuvali na lesu (Cvjetnici) - govor se u svećenom ulazu Isusova u Jeruzolim.

ko. Crkva uči da je dovoljno platiti izvrsnu vrstu novca i time se opre- staje sv. pa i najpremijeni grijeh. Po saudi. Katoličke Crkve spređenje grijeha može se dobiti samo u sv. Isop- pojivi, a u sljedeću smrću spomeni- bi učenjaka putem savršenog pokaj- nja. Kad oprostjenja ne radi se o opro- stanju grijeha, već o oprostu vremens- tih kazna za grijehu.

U sv. Ispovjedi, kada smo je dobro obvezali, opratjali se grijehi i vječna kazna, koja smo grijesima zadužili. U sv. Ispovjedi vrata nam se posvećujući milost Božiju i mi opet postajemo djeca Božja, ali samo u izseljenim slu- čajevima to daje i savršeno pokajanje. Biće je, i danas, moć dobiti kredna, koj je svome životu nisu smrću sagrijeli. Malo ih je međutim imao, koji su se us- pješno srušavati od lakoga grijeha, a jedan manji ih je, koji su već u zemalje- koj životu portig, stanje kredna koga.

A sjediniti se s Bogom a vjernost može samo onaj, koji je iz svoje deku- ukionice svaku r-savršenost. Sviši onaj, što tako stane postiže ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, gdje ostaje dok sag devne plati.

Sv. Crkva je djelatnjica nebeskih milosti: »Stogod razriješite, bit će razriješeno, Stogod svakete, bit će svazane — Iz beskrasnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može postiši surdi dati u neso, bez odlučnosti, tko joj običavaju, da će u zahvalu način dudušnog djebla, koja knjiga služi našem duhovnom usavršavanju. "Pro- štenje može biti djelomično ili potpuno. Ali, kako djelomčno tako i potpuno oprostjenje može biti samo onaj, koji se već načinio, ali i bezkrivo, da je časno i beskorisno blagajnog blaga zauzima Isusa Krista, Blažene Marije i svu Svetu, osim takvo stanje nije postigao ne može post

